

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **K. D.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 4. 2018, č. j. CPR-1187-8/ČJ-2018-930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2018, č. j. 1 A 36/2018 - 28, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou dne 12. 6. 2018 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 29. 11. 2017, č. j. KRPA-380978-23/ČJ-2017-000022, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Posledně jmenovaným rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a zároveň mu byla stanovena doba jednoho roku, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí kasační stížnosti byl blanketní návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl posléze podáním doručeným soudu dne 22. 6. 2018 odůvodněn tím, že stěžovatel pochází z Uzbekistánu, kde je nestabilní prostředí a ještě v nedávné době nebylo možné vyhoštění uložit. Z dostupných zdrojů vyplývá, že v domovském státě stěžovatele dochází k mučení a k nelidskému zacházení, základní lidská práva jsou zde popírána. Uvedené platí především pro osoby, které území Uzbekistánu opustily. Nucené vycestování představuje v daném případě nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života stěžovatele. Nepřiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s jeho legitimním

očekáváním a porušilo by jeho právo na spravedlivý proces. V návrhu dále stěžovatel cituje z judikatury tohoto soudu vztahující se k rozhodování o odkladném účinku kasačních stížností v obdobných věcech.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že navrhuje jeho zamítnutí. Stěžovatel neuvedl žádné relevantní důvody, pro které by měl být odkladný účinek přiznán.

[4] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, či ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[8] Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel spatřoval takovou újmu (situace v zemi původu a narušení jeho soukromého a rodinného života).

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona o pobytu cizinců, neboť se na území České republiky zdržoval bez platného oprávnění k pobytu (a to jeden den). Jeho jednání tedy nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu.

[13] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu